

മൊഴി

പത്രാധിപ സമിതി

ചീഫ് എഡിറ്റർ -ഷേർളി ടി ഒ (പ്രധാന അധ്യാപിക

സെന്റ് ആന്റണീസ് എച്ച് എസ് എസ് പുതുക്കാട്)

സ്റ്റാഫ് എഡിറ്റർ -മേരി സൈഫിൻ ജോസഫ് ,അജിത എം.ആർ

സ്റ്റുഡന്റ് എഡിറ്റർ -ഡാനിയേൽ പോൾ പെരിഞ്ചേരി

സമിതി അംഗങ്ങൾ

അവനീന്ദ്ര ബി

നിക്കോളാസ് വടക്കൻ

ആദിത്യ ഇ എസ്

ആരോഹൺ എ ആർ

ഐസക് യു എസ്

സന്ദേശം

ഭരണിയിലൂടെ
പ്രധാന അധ്യാപിക
സെന്റ് ആന്റണീസ് എച്ച് എസ് എസ് പുതൂക്കാട്

പ്രിയ സുഹൃത്തുക്കളേ,
നമ്മുടെ വിദ്യാലയത്തിലെ ഡിജിറ്റൽ
മാഗസിൻ പ്രവർത്തനത്തിൽ പങ്കാളികളായ
എല്ലാവരെയും
അഭിനന്ദിക്കുന്നു. വിവരസാങ്കേതിക വിദ്യ
വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് മാറ്റങ്ങൾ
സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ
ജ്ഞാനമൊരു മാഗസിന്റെ പ്രാധാന്യം വളരെ
വലുതാണ്. വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ ഒരു തനത്
പ്രവർത്തനമായി ഞാനിതിനെ കാണുന്നു. ഈ മാഗസിന്റെ
പ്രവർത്തനത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ്
അംഗങ്ങൾക്കും അവരെ നയിക്കുന്ന അധ്യാപകർക്കും
മറ്റെല്ലാവർക്കും അഭിനന്ദനങ്ങളും ആശംസകളും നേരുന്നു.

താളുകളിൽ

Poem	Your Best
Alphabets	
കവിത	ചെരാത്
Article	Life goes on
Poem	Mother
Poem	Beauty
കവിത	അതുത നക്ഷത്രം
Riddles	
Poem	Love
Poem	Mother
കഥ	പ്രളയകാല ദിനഭേദങ്ങൾ
കവിത	ആർക്കു വേണ്ടി
Story	Flood
Article	Confidence
Article	Digital Magazines
Poem	The Rain's Grief

Your Best

If you always try your best
Then you'll never have to wonder
About what you could have done
If you'd summoned all your thunder

And if your best
Was not as good
As you hoped it would be,
You still could say,
“I gave today
All that I had in me”

Sachin K S

Alphabet For Better Personality

Attitude

Belief

Confidence

Discipline

Efficiency

Forgiveness

Goodness

Honesty

Innocence

Justice

Knowledge

Love

Motivation

Neatness

Obedience

Peace

Quality

Responsibility

Satisfaction

Thought

Unity

Virtue

Wisdom

EXperience

Yield

Zest

Mariya Rose Francis

ചെരാത്

എണ്ണവറ്റിയാൽക്കെട്ടം

മൺചെരാതിലെത്തിരി

പിന്നെയൊ വെട്ടം പൊൻപൂ-

വിടു മിത്തിരിവെട്ടം

ഇരുളും അപ്പോഴേക്കും

മറ്റു വെട്ടങ്ങളുണ്ടോ-

ട്ടൊഴുകും ; സംസാരത്തി-

ന്നുണ്ണയിങ്ങനെയല്ലോ.

അതിനാൽ മഴയായ് ക നീ-

യെൻ ഹൃദന്തമേ, നിന്നിൽ-

ക്കതിർ വീശി നിന്നാരോ

മൺചെരാതിനെപ്പറ്റി.

അതുടഞ്ഞുപോയ് പക്ഷെ

സ് നേഹത്തിൻ പരിമളം

ചതിറ്റുമിതിൻ വെട്ടം

നിന്നിലോർമയായില്ലേ?

അരുൺസെൻ സൈലേഷ്

Life goes on....

Life, the word itself sounds something big, something big, something great, beautiful, adventurous and full of

joy. But sometimes great we are fed up with our life

because of our circumstances our problems. We start

surrendering instead of fighting it out. Life is so beautiful the only need is to see and feel it with in the heart: then nothing will be wrong and no sadness

will make you feel upset. There are many ups and downs in life but it is only

we, who can face them, who can withstand and understand. Life never waits:

it goes on and on and the day will come when we won't be on his planet but

we will still be a part of this beautiful life spiritually. Life is too short to live.

So its better to be intouch within every way possible. Get experiences

from every small thing, give chance to regret, laugh and smile. Sometimes

we are sad , so let be, beacause life is about happines and sadess. Life

without these can't be called as life. We always see life in a negative way

just beacause of our problems. But friend's, after every darkness there is a

shiny; bright light waiting for you. Move on ,try and try till you reach that

light. Then see, a new life will be waiting for you

Never lose your hope , learn to fight the problem. Fly like a bird , swim like

a fish, enjoy each moment. Life cannot be defined as just a daily routine.

The day when you feel that everything is under control, that day you will

find the true meaning and purpose of life.

So friends, love to live life every second and in every possible way beacause

life goes on.....

Beslin Biju

MOTHER

'M'-is for the million things
she gave me,

'O'-means only that she's
growing old,

'T'-is for the tears she shed
to save me

'H'-is for her heart of purest
gold;

'E'-is for her eyes with love-
light shining

'R'-means right, and right
she'll always be,

Put them all together they spell 'MOTHER' a
word that means the world to me

Helna Mary Jose

BEAUTY

What does he plant who plant a tree ?
He plant a friend of sun and sky
He plant flag of beauty towering high
He plants a home to heaven high

What he plant who plants a tree
He plant cool shade and tender rain
And seed and but of days to be
And years that and flush again
He plants the story of plain .

Issac U S

അതുത നക്ഷത്രം

മിന്നിതിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രമേ

വിണ്ണിൻ അതുത ജാലകവാതിൽ തുറന്നു-

നീ എൻ മനമാകെ കുളിരേകി

പുഞ്ചിരി തൂകി നിൽക്കുമ്പോൾ

എന്തെ നീ മിണ്ടുന്നില്ല തെല്ലുമി

ഓമൽ കിടാവീനോടവിലം

വിണ്ണിന്റെ രാജകുമാരി നീ-

മണ്ണിന്റെ സ്വപ്ന സുന്ദരി നീ

മാനവർക്ക് നന്മതൻ വെട്ടം

പകർന്നു നൽകുന്ന നീ അതുത നക്ഷത്രം

ജോൺ ലിജോ

RIDDLES

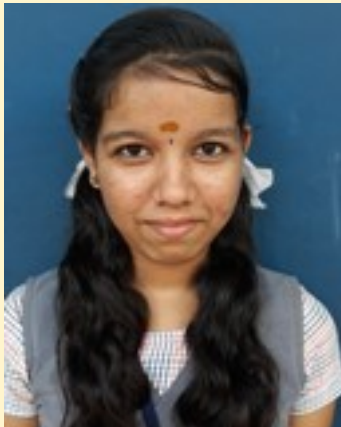
1. I'm tall when I'm young and I'm short when I'm short when I'm old. What am i? Ans: Candle
2. What goes up when rain comes? Down
Ans: Rain
3. What has 4 eyes but cant' see? Ans: Mississippi
4. What is at the end of a rainbow? Ans: the letter W
5. If an electric train is travelling south which way is the smoke going? Ans: There is no smoke. Its' an electric train
6. How many months have 28 days? Ans: All 12 months
7. What letter or the alphabet has got lot of water? Ans: the letter c (sea)
8. We see it once in a year, twice in a week, and never in a day. What is it? Ans: The letter E
9. How do you make. The number one disappear?
Ans: Add the letter g and it's gone
10. What goes up but never comes down?
Ans: Your age.

Niranjana S

Love

I need your love
I need your heart my mother
I need your hands
To care me along my life
I need your thoughts
To hear something from you
I need you to see all time
I want to know whether
You are happy
I know my mother
Your dream is "ME"
I will not forget your dreams
I love you my mother
And thanks for your care

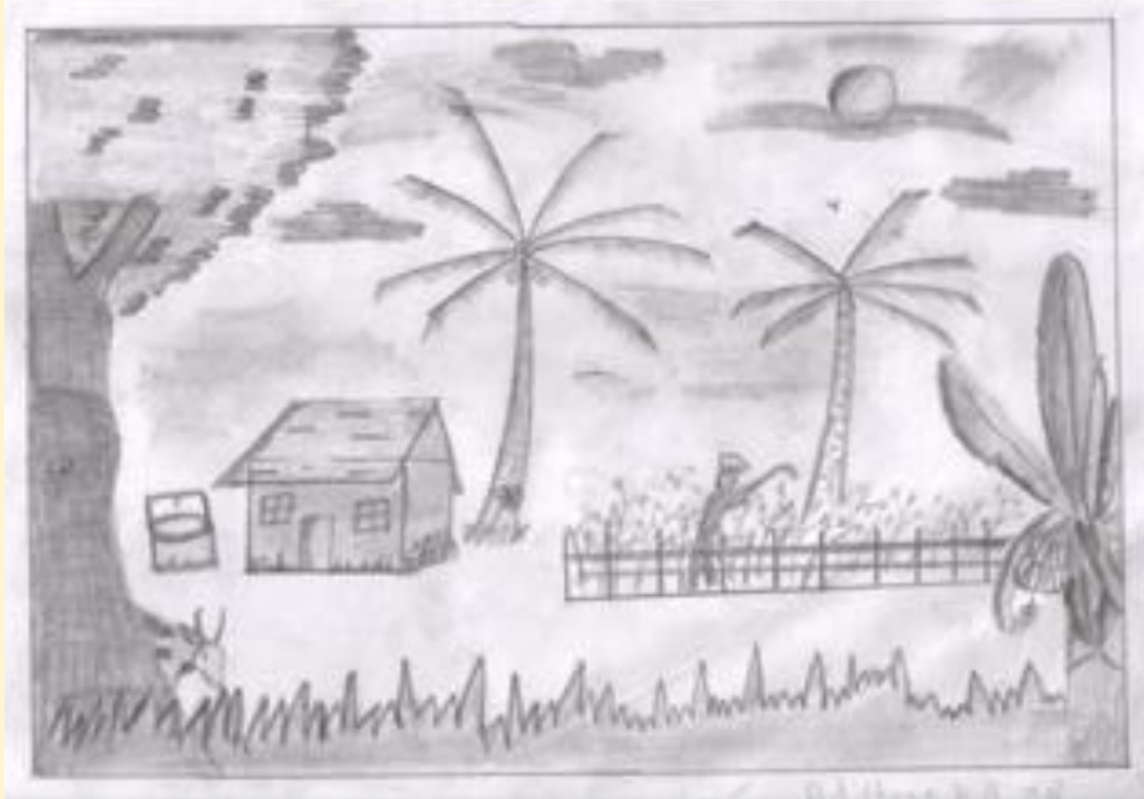
Sabitha Dhansingh

Mother

*If I could give you diamonds
for each tear you cried for me
if I could give you sapphires
for each truth you have helped messe
if I could give you rubies
for the heartaches that you've known
if I could give you pearls
for wisdom you've shown
then you'll have a treasure mom
that would mount up to the skies
that would almost match
the sparkle in your lonely eyes
but I have no diamonds, no pearls
as I'm sure you're well aware
so I'll give you a gift more precious*

SHERYA V S

Adithyan K A

Bovas K Suneesh

Manikandan K B

പ്രളയക്കാല ദിനദേശങ്ങൾ

വസന്തം വിരിഞ്ഞ് തുളുമ്പുന്ന പൊന്നിൻ ദിനങ്ങൾ. കാറ്റിന്റെ ചഞ്ചലമായ സ്പർശനം പ്രകൃതിയിൽ കാണിച്ചു തരികയാണ് ആടിയിലുയന്ന പൂമരങ്ങൾ കാറ്റിൽ അതാ വഴിയോരങ്ങളും നടപാതകളും പൂക്കൾ കൊഴിഞ്ഞ് ഏതോ രാജാവിന്റെ പാത തോഴിമാർ അലങ്കരിക്കുന്നത് പോലെ കാലിൽ മുദ്രവായി സ്പർശിക്കുന്ന പൂക്കൾ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. അൽപം സഞ്ചരിച്ചാൽ നമുക്ക് കടലിരുമ്പുന്നതുപോലെ കേൾക്കാം. കാരോർത്ത് കണ്ണുകളടച്ച് ശ്രദ്ധിച്ചുനിന്നാൽ അതാ കരുവികൾ കരയുന്നു, കടൽ ഇരമ്പുന്നു. മരങ്ങൾ കൂടിയാടുന്നു. ആ എത്ര മനോഹരമായ കാഴ്ചയാണ്. ഈ മനോഹരദൃശ്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞുതുളുമ്പുന്നു. പൂഞ്ചിറയിലെ ആളുകളുടെ ഗ്രാമമാണ് പൂഞ്ചിറ. പൂഞ്ചിറയിലെ ആളുകളുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട തൊഴിലാണ് കാലിവളർത്തൽ. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവിടെയുള്ള പഠനുകളിൽ എവിടെ തിരിഞ്ഞുനോക്കിയാലും നമുക്ക് കാലികളെ കാണാം. പശുക്കളുടെ കരച്ചിലും കോഴിയുടെ കൂകലും കേട്ടാണ് പലരും നേരം വെളുക്കുന്നതിന് മുൻപേ എഴുന്നേൽക്കുന്നത്. തികച്ചും ഒരു പ്രകൃതിയുടെ അലാം തന്നെ. ആ ഗ്രാമത്തിലെ തന്നെ ദരിദ്രനായ ഒരു വ്യക്തിയാണ് ദേവൻ. അയാൾ ദരിദ്രനായതുകൊണ്ട് തന്നെ അയാളുടെ വീട്ടിൽ കാലികൾ ഒന്നുമില്ല. അത്രകണ്ട സൗകര്യങ്ങളൊന്നും ഇല്ലാത്ത ഒരു കൊച്ചുകുടിലിലാണ് അയാളും കുടുംബവും കഴിയുന്നത്. കാലിയില്ലാതെ എന്ത് കാലിവളർത്തൽ. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അദ്ദേഹം ഒരു മത്സ്യത്തൊഴിലാളിയാണ്. അടുത്ത് തന്നെ കടലായതുകൊണ്ട് അൽപ്പം മാറി മീൻ പിടിക്കുവാൻ എളുപ്പമുള്ള സ്ഥലമുണ്ട്. അവിടെനിന്ന് കടലിലേക്ക് പോകുന്ന ശീലവുമുണ്ട്. പോയി നാലോ അഞ്ചോ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞെ അവർ മടങ്ങി വരൂ. ദേവന് ഒരു മകനും ഭാര്യയുമുണ്ട്. മകന് ആകെ കൂടി പതിനൊന്ന് വയസ്സ് പ്രായം കാണാം. ഭാര്യ ഇതിനോടകം നാലരമാസം ഗർഭിണിയുമാണ്. പണത്തിന്റെ ദാരിദ്ര്യം മൂലം മകൻ സ്കൂളിലേക്ക് പോകാറില്ല. പിന്നെ ഗർഭിണിയായ മകനേയും ഭാര്യയേയും തനിച്ചാക്കി അഞ്ച് ദിവസമൊക്കെ കടലിലേക്ക് പോകാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു താൽപര്യവുമില്ല. പക്ഷേ എന്തു ചെയ്യാനാണ്. ഗർഭിണിയാണ് തന്റെ ഭാര്യ. അവളെ അവളുടെ പ്രസവസമയത്ത് ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതെ എല്ലാം നടത്തിക്കൊണ്ട് പോകണം, അവർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകണം. ഇത്തരത്തിലുള്ള ദാരിദ്ര്യവും കഷ്ടപ്പാടുമാണ് അദ്ദേഹത്തെ കടലിലേക്ക് പോകാൻ നിർബന്ധിപ്പിക്കുന്നത്. രണ്ടു മാസങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഭാര്യയ്ക്ക് ആറുമാസത്തോളമായി. ചെക്കപ്പകളും ആശുപത്രിയിലേക്കുള്ള കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് കടലിലെ കാലാവസ്ഥയ്ക്ക് ഒരു മാറ്റം കണ്ടുതുടങ്ങിയത്. എങ്കിലും കുടുംബത്തോടുള്ള കടമ ദേവനെ പോകാൻ നിർബന്ധിതനാക്കിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു. നാല് ദിവസം മുൻപ് യാത്ര തിരിച്ച ദേവന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾ തിരിച്ചെത്താൻ കാത്ത് നിൽക്കുകയാണ് അവൻ. സ്വന്തമായി ബോട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് സുഹൃത്തുക്കളുടെ കൂടെ കേറി പോകുകയാണ് പതിവ്. അവന്റെ ദാരിദ്ര്യമറിയാവുന്ന സുഹൃത്തുക്കൾ അവനേയും കൂട്ടം. അങ്ങനെ അവൻ സുഹൃത്തുക്കളുള്ള ബോട്ട് എത്തുന്നതും കാത്തിരുന്നു. കടലിന്റെ കാലാവസ്ഥ ഇരുണ്ടുതുടങ്ങി. കാർമ്മേലം ഇരുട്ടുകത്തിയിരിക്കുന്ന സമയം ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് രണ്ട് മണിയായതേയുള്ളൂ. 'പതിവ് രണ്ടുമണിക്ക് അസഹനീയമായ ചൂടാണല്ലോ' അവൻ സ്വയം പറഞ്ഞു. ഇന്ന് ഇത് എന്തുപറ്റിയാവോ രാവിലെ മുതൽക്കേ കാർമ്മേലം മുടിക്കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. കടൽ വീശിയിൽ തിരയടിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവിടെ നിന്നും സമയം

അഞ്ചുമണിയായപ്പോൾ തന്നെ വെള്ളം കുറേക്കൂടി കയറാനും തുടങ്ങി. ദേവൻ അവിടെ നിൽക്കുന്നത് ശരിയാവില്ലെന്നു തോന്നി. അവൻ തിരികെ വീട്ടിലേയ്ക്കു നടന്നു. 'നല്ല മഴ വരാൻ പോകുന്നു. എന്നാണ് തോന്നുന്നത്. ' അവൻ സ്വയം പറഞ്ഞു. ഭഗവാൻ ഈ അവസരത്തിൽ കടലിൽ പോകുന്നവരുടെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കും. അവൻ നടന്നു പോകുന്ന വഴിയിൽ രാമു ദേവനോടായി പറഞ്ഞു. നീ വാർത്ത കണ്ടില്ലേ ദേവാ ദേവൻ തിരിച്ചു പറഞ്ഞു. ഇല്ല ഈ ഭാഗത്തേ ആകെ കൂടി T.V നിന്റെ വീട്ടിലല്ലേ രാമു ഒഴുളോ, "എന്താക്കാര്യം " രാമു: "എന്റെ ഈശ്വരാ" നെടുവീർപ്പിനുശേഷം അവൻ തുടർന്നു.അതേ കടലിൽ പോയ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾക്ക് എന്തോ അപകടം പറ്റിയത്രേ നീ പോകാഞ്ഞത് നന്നായി ദേവാ " " ദേവൻ: എന്താ എന്താ നീയ്ക്ക് പറഞ്ഞേ കുറുപ്പനും, കോരനും, കട്ടനും എല്ലാം പോയിക്കണ് " അവർക്ക് എന്തേലും പറ്റിക്കാണോ? " അവർ സഞ്ചരിച്ച ബോട്ട് മറഞ്ഞത്രേ കുറേ പേര് മരിച്ചുവെന്ന്. കാലാവസ്ഥാ മാറ്റം നേരത്തേ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാതോണ്ട് മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾക്ക് നേരത്തേ നിർദ്ദേശം തരാൻ പറ്റില്ലാ അത്രേ" രാമു പറഞ്ഞു. "കുറേ പേർ ഇതിനോടകം മരിച്ചുനോ ദേവാ പറയണേ ".ദേവന്റെ തൊണ്ടയിടിനി ഇത്രക്കാലം താൻ കടുബംക്കഴിഞ്ഞു പോയത് അവരുടെ എല്ലാം കാരുണ്യം കൊണ്ടായിരുന്നു ഇന്ന് അവർക്ക് അപകടം പറ്റിനോ ഈശ്വരാ അവൻ തളരാൻ തുടങ്ങി അവൻ കാലിടി വീണു. രാമു അവനെ താങ്ങി നിർത്തി.അവൻ വെള്ളം ആവശ്യപ്പെട്ടു. വെള്ളം കുടിച്ച് അവൻ വീട്ടിലേയ്ക്ക് നടന്നു. പോകുന്ന വഴിയിലാണ് കോരന്റെയും,കട്ടന്റെയും,കുറുപ്പന്റെയും വീടികള് . ഇന്ന് തന്റെ ഭാര്യയെ ആശുപത്രിയിൽ കാണിക്കേണ്ട ദിവസമായിരുന്നു അതുകൊണ്ടാണ് തനിക്ക് അവരുടെ കൂടെ പോകാൻ സാധിക്കാത്തത് അവൻ ദൈവത്തോടായി ചോദിച്ചു. " എന്റെ ഈശ്വരാ എന്നെയും എന്റെ കടുബത്തേയും ഈനിലയിലെങ്കിലും വളർത്താൻ സഹായച്ചവരെ മാത്രം എന്തിനാ നീ" അവന്റെ കണകൾ നിറഞ്ഞു. പോകുന്ന വഴിയിലുള്ള അവരുടെ വീട്ടിലെ സ്ത്രീകൾ കരയുന്നത് ഒരു സൂചി പോലെ ദേവന്റെ നൊമ്പലിൽ തറച്ചു. അവരുടെ കണ്ണീരിന്റെ ശക്തി ഇടിയും മഴയുമായി പെയ്തിറങ്ങി . കാലാവസ്ഥാനിരീക്ഷകരുടെ തെറ്റാണ് ഇന്ന് നഷ്ടപ്പെട്ട ജീവൻ എന്ന് മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾ ഒന്നടങ്കം പറഞ്ഞു .അതിൽ സത്യമുണ്ടെന്ന് ഈ സമൂഹത്തിനും അറിയും എങ്കിലും അവർ ഇതിനെതിനെരെ പ്രതിക്ഷേധിച്ച് സമരം നടത്തി.എങ്കിലും അവർ തോറ്റുപോയി. സമൂഹം അവരെ താഴ്ത്തിക്കെട്ടി മാറ്റി നിർത്തിയിരിക്കുന്നു.

മൂന്നു മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. അതാ ദേവന്റെ ഭാര്യ '9' മാസം ഗർഭിണിയായി കഴിഞ്ഞു. മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടെ പ്രതിക്ഷേധം സമൂഹം മറന്നുപോയെങ്കിലും അവരെ കയ്യൊഴിഞ്ഞെങ്കിലും അവരുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും നെഞ്ചിൽ അതൊരു കനലായി എരിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിലാണ് വീണ്ടും മഴയുടെ വിളയാട്ടം പതിയെ പതിയെ ആരംഭിച്ചുതുടങ്ങിയത് അതാ മഴയുടെ ശക്തിക്കൂടിക്കൂടി വരുന്നു. ഗർഭിണിയായ ഭാര്യയെയും,മകനെയും നെഞ്ചോടു ചേർത്ത് പിടിച്ചുകൊണ്ട് ആ ദിവസം ദേവൻ ഭയന്നു കിടന്നു. വെള്ളം അവിടെയും ഇവിടെയുമായി ഓരോ വീടുകളിലും കേറി തുടങ്ങുന്നതായി വാർത്തകൾ വന്നിരുന്നു. കടലിനോട് ചേർന്ന അവരുടെ ആ കൊച്ചു കുടിലിലേയ്ക്ക് വെള്ളം കയറാൻ തുടങ്ങി. അയാൾ മകനെയുമെടുത്ത്ഭാര്യയെയും കൂടി രാമുവിന്റെ ടെറസ്സ് വീട്ടിലേക്കു പോയി. അവിടെ ആ ഗ്രാമത്തിൽ തന്നെ ആ വീടു മാത്രമാണ് ടെറസ്സായിട്ടുള്ളത്. അവിടെ ആവുമ്പോൾ വെള്ളവും കയറില്ല. അവിടെ ചെന്ന വഴിയ്ക്കേ

ടി.വി നോക്കിയ ദേവൻ ഞെട്ടിപ്പോയി. അതാ കേരളം ഇതിനോടകം മുങ്ങി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അനേകം ആളുകൾ വെള്ളത്തിലകപ്പെട്ട് മരിച്ചിരിക്കുന്നു. രാത്രി പുലർന്ന് നോക്കിയപ്പോഴേയ്ക്കും വീടിനു ചുറ്റും വെള്ളത്തിലകപ്പെട്ട അനേകം ആളുകൾ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളായ തങ്ങൾക്ക് ഒരു വിലയും നൽകാതെ തങ്ങളിൽ ഒരുപാട് പേർ മരിക്കാൻ ഈ സമൂഹത്തോടുള്ള ദേഷ്യം കാരണം കേരളത്തിലെ ഈ അവസ്ഥ കണ്ട് അവരുടെ മനസ്സ് അല്പം ഒന്ന് സന്തോഷിച്ചെങ്കിലും ആ സന്തോഷം നിമിഷനേരം കൊണ്ട് കെട്ടുപോയി. ദേവന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു ഉപായം തോന്നി. വെള്ളത്തിൽ പെട്ടവരെ രക്ഷിക്കാൻ മനസ്സിൽ ഒരു ഉപായം തോന്നി. വെള്ളത്തിൽ പെട്ടവരെ രക്ഷിക്കാൻ കടലിന്റെ മക്കൾ തന്നെ വേണം എന്ന തിരിച്ചറിവ് അവനെ ഉണർത്തി. അവന്റെ സാഹോദര്യബോധം ഉണർന്ന് തന്റെ സഹോദരർ അപകടപ്പെടുന്നുവെന്ന സാഹചര്യം അവനെ കൂടുതൽ വിഷമത്തിലാക്കിയപ്പോൾ അവൻ തന്നെ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളായ സുഹൃത്തുക്കളെ കൂട്ടി അവൻ എറങ്ങി തിരിച്ചു. വള്ളങ്ങളെടുത്ത് പെരുമഴയത്ത് അവൻ തന്റെ സഹോദരരെ രക്ഷിക്കാൻ ചെന്നു. തന്റെ ഗർഭിണിയായ ഭാര്യയേയും തനിച്ചാക്കി നാട്ടിലെ ആവശ്യത്തിന് ഓടി ചെന്നു അവിടെ അപകടം പറ്റികിടക്കുന്ന ഒരു പാട് പേർ അവൻ സ്വന്തം ജീവൻ പണയം വച്ച് കൊണ്ട് രക്ഷിച്ചു.മഴയും ഇടിയും മാറി. തന്റെ ഭാര്യയുടെ പ്രസവം നടത്താൻ അവന്റെ കയ്യിൽ പണം ഇല്ലായിരുന്നു. അവൻ കാശിനായി ഓടി നടന്നു. അവനെ ആശുപത്രിയിൽ വച്ച് കണ്ട ഒരു ധനികൻ അവനോട് അവന്റെ പരിഭ്രമത്തെ കണ്ട് അവന്റെ പ്രശ്നം തിരക്കി.അയാൾ ഭാര്യയുടെ പ്രസവം നടത്താൻ പണമില്ലാതെ ദുഃഖിക്കുകയാണെന്ന വിവരം അറിഞ്ഞു. അപ്പോഴാണ് ധനികന്റെ ഭാര്യ ദേവനെ കാണുന്നത്. അവൾ പറഞ്ഞു. 'നിങ്ങൾ ആ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ആളല്ലേ ? നിങ്ങളല്ലേ എന്നേയും മകളേയും രക്ഷിച്ചത്. ' ആ ഞാൻ നിങ്ങളെ ഓർക്കുന്നു.'നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവാനോ ഇത്.അന്ന് ഇദ്ദേഹം ഇല്ലായിരുന്നല്ലോ?' അവൾ പറഞ്ഞു 'ഇദ്ദേഹം ഗൾഫിലായിരുന്നു.' ആ ധനികൻ പറഞ്ഞു. 'നിങ്ങളായിരുന്നോ എന്റെ കുടുംബത്തെ രക്ഷിച്ചത്.നിങ്ങളോടെനിക്ക് ഒത്തിരി നന്ദിയുണ്ട്.തങ്ങളുടെ മകൾക്ക് പനിയായതിനാൽ വന്നതാണ് ഞങ്ങൾ.' നിങ്ങളല്ലേ അവളെ രക്ഷിച്ചു നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയുടെ പ്രസവത്തിനുള്ള പണം ഞങ്ങൾ അടയ്ക്കാം.ദേവന് വേണ്ട എന്ന് പറയാൻ പറ്റില്ല. കാരണം അവന്റെ കൈയ്യിൽ ഒന്നുമില്ലെന്ന തിരിച്ചറിവ് അവനുണ്ട്. എങ്കിലും അവൻ പറഞ്ഞു.വേണ്ട എനിക്കതൊന്നും വേണ്ട.ഒരു പ്രശസ്തിയ്ക്കും പണത്തിനും വേണ്ടിയല്ല ഞാൻ ആരേയും രക്ഷിച്ചത് എനിക്ക് സമൂഹത്തിലെ എല്ലാവരും ഒരു പോലെയാണ് എല്ലാവരും എന്റെ സഹോദരങ്ങളാണ് എങ്കിലും ഈ സമൂഹം ഞങ്ങളെ മാത്രം മാറ്റിനിർത്തി അന്ന് ഞങ്ങളുടെ സുഹൃത്തുക്കൾ പലരും മരിച്ചു. നിങ്ങളാരും അന്നുണ്ടായില്ലല്ലോ ആ ധനികൻ പറഞ്ഞു. അയ്യോ സുഹൃത്തേ സമൂഹത്തിനുവേണ്ടി ഞാൻ മാപ്പ് ചോദിക്കുന്നു.അവർ പണം മുഴുവനും അടച്ചു. പ്രസവം നടന്നു. അവന് ഒരു ആൺകുഞ്ഞുണ്ടായി. ആ ദേവൻ അവനെ ചേർത്ത് പിടിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

'നീ ഈ സമൂഹത്തിന് വേണ്ടി ജീവിക്കണം.'
അർച്ചന മനോജ്

ആർക്കുവേണ്ടി

മഴ പെയ്യുന്നതാർക്കുവേണ്ടി
കാറ്റു വീശുന്നതാർക്കുവേണ്ടി
തിരയടിക്കുന്നതാർക്കുവേണ്ടി
പുഴ ഒഴുകുന്നതാർക്കുവേണ്ടി
സൂര്യനടിക്കുന്നതാർക്കു വേണ്ടി
ആർക്കുവേണ്ടി ആർക്കുവേണ്ടി
നമ്മുടെ ഉറവ വറ്റിപ്പോയോരി
മനുഷ്യർക്കു വേണ്ടിയോ !

നിക്കോളാസ് വടക്കൻ

Flood

It was already dark although it was only 4:00PM. It was because of the rain. Sathish and Vishnu were getting bored. They were identical twins. The only way to identify both of them was through their eyes. Sathish had dark brown eyes and Vishnu had bright brown eyes. They hadn't stepped out of their house for 2 days because of the heavy rain. Sathish said to Vishnu: "What bad luck we can't go to play outside because of this stupid rain. I am getting very angry". Vishnu replied: "Do you think you are the only one who is bored? I am also bored. We can't go out. There is no electricity to watch TV or to charge my phone". They knew it was no use getting angry at each other. So they calmed down. They did their homework and went to the kitchen and started to annoy their mother. "Mom, mom,

what do you have for us to eat?". They said in unison. Mother giving them a plate of fruit" Go eat this ". Vishnu frowned "Fruits! Don't we have any biscuits or noodles?"

mother replied "No. They are not healthy and how am I going to the market in this rain?" Sathish" OK". They went with the plate of fruits.

Later They came to their mother and said that they are going to Ajay's house. They went to Ajay's house. They studied in the same class and were good friends. After almost 2 hours they returned home. When they entered the house they so their mother packing their belongings. When she saw them she told them to hurry and pack their belongings.

They asked why they were packing. She told that there was a landslide in the nearby village and they were asked to go to the school. They packed and they left their house and were walking in a hurry, towards the school, frightened. Then they heard a loud sound. They

looked back. They saw a heap of dirt and mud over their house. They were standing helplessly. They couldn't move as their only property, their dreams, were in there. All was lost. They were now homeless. Then there was a flash flood and the village was under the water within 30 minutes. Sathish, Vishnu and their mother and other few villagers. Sathish and Vishnu asked Ajay's mother where Ajay was. She was crying. She said that Ajay was taken away by the flood and land slide. When the flood was over they returned their houses. They saw something which was really shocking. It was a hand with a name tattooed on it.

AROHAN A R

CONFIDENCE

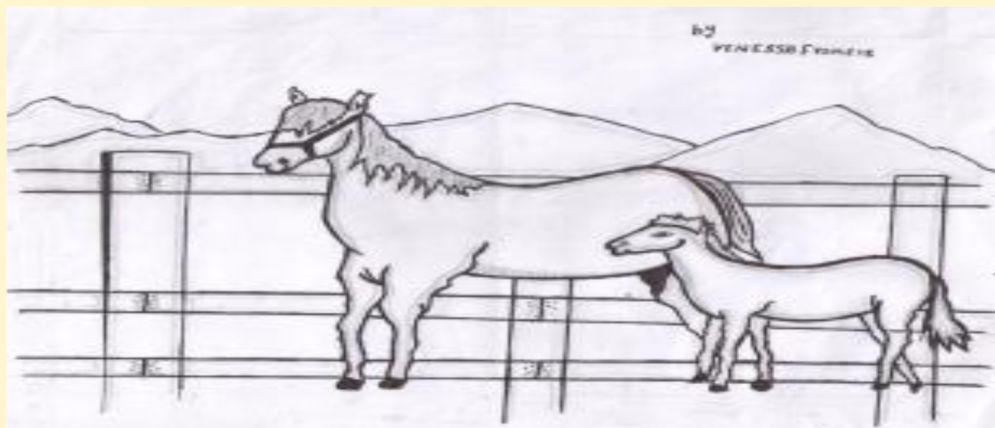
Confidence conquers the world. A man who has confident conquers the world. That's what history speaks. Even if we are highly educated and qualified we cannot attain the Greatest heights unless we are confident enough to face the hard realities to get what we want we should express our needs and design effectivily - Be assertive, that's what we have got to be succeeded in life. Confident coupled with optimism ,creates the way to success. Confidence is hundred times more powerful than an atom bomb. Moreover, a confident man is unwavering in the face of adverse circumstances. Even we lose our precious things, let us not lose our confidence in any situations. Fortune favours the brave. So friends, be confident to be yourself If so, success will be your's only. I wish you all the best. Thank you.

ARYAN JACOB

Binil Biju

Venessa Francis

Digital Magazines

Digital-replica magazines number in thousands- consumer and business publications, house magazines, for associations, institutions and corporations and conversion from print to digital was still increasing as of 2009

A 2008 report funded by digital-replica technology providers and auditing agencies counted 1,786 digital-replica editions having more than 7 million circulation among business- to- business publications, of which 230 editions were audited. The same report counted 1,470 digital-replica editions of consumer magazines having 5.5 million digital circulation, of which 240 editions were audited. These auditors estimated that by year end of 2009 there would be 8,000 digital magazines, having a combined distribution of more than 30 million people.

Surveys have shown that, while not all subscribers prefer a digital edition. Some do because of the environmental benefit and also because digital magazines are searchable and may easily be passed along or linked to. One such survey funded by a digital publisher reported on inputs from more than 30,000 subscribers to business, consumer and other digital magazines.

Siya C T

The Rain's Grief

The rain brings
Sad thoughts to mind
For someone
But happy thoughts to others.
It facilitates Trees
In it's growth
And rain makes
A Glow in mind.
It's monstrous
And Disastrous too
When it's too more
And bring sad thoughts
To the mind forever.
It brings coolness
To everyone when
It rains.
Sad thoughts cross our mind
When the saddest happens
On a rainy Day
It cools the Earth.
Lives are lost
When it's too much

Leaves everything destroyed.
It whispers at first
And cries
With roaring
And cease to exist.
It clashes and roars
And cries and whispers
And Make the Earth Green.
Pollution to Environment
Makes the grief even large
Which makes it cry more
And more till
Last drop of grief ends.
Much more grief to people
After the grief of rain
Much more destruction
Bring the grief of Rain.

Daniel Paul Perinchery

THANK YOU